

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 marca 2010 r.,
skargi „D.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w Z. z dnia 10 października 2008 r.,

sygn. akt VI Cz (...)

wydanego w sprawie z wniosku wierzycieli: „E.(...)” Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w likwidacji w Z.,

(...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w Ż.,

Urzędu Miasta - Wydziału Finansowego w Z., „H.(...)” Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w Z., (...) Bank Spółki Akcyjnej w K., (...) Wodociągów i Kanalizacji
w Z., Hurtowni Materiałów Budowlanych „E.(...)” Spółki Jawnej - R. R., M. R.-G. i I. G. z
siedzibą w Ł., (...) Spółki Gazownictwa Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
Oddział Zakład Gazowniczy Z. oraz „D.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w
T.

przeciwko dłużnikowi „B.(...)” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przy uczestnictwie P. S., K. S., K. P., K. G.-S. i B. S.

o przysądzenie prawa własności,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej

instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Jeżeli zatem zmiana lub uchylenie w drodze innych środków prawnych było lub jest możliwe, to skarga taka jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu. Na marginesie należy wskazać, iż niedopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wynikająca z możliwości zaskarżenia prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji (art. 424⁸ § 2 k.p.c.), występuje zarówno przy świadomej rezygnacji strony z wniesienia skargi kasacyjnej, jak i przy zawinionej przez stronę niemożności skorzystania z tego środka (por. postanowienie z dnia 23 stycznia 2008 r., V CNP 187/07, OSNC-ZD 2008/4/107).

Skarżący starał się wykazać, iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Stwierdził, że Sąd Okręgowy w Z. postanowieniem z dnia 11 marca 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną wierzyciela jako niedopuszczalną z powołaniem się na art. 767⁴ § 2 k.p.c. Postanowienie to nie zostało zaskarżone. Tymczasem art. 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804) stanowi, że postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne wszczęte przed dniem wejścia w życie tej ustawy toczy się według przepisów dotychczasowych. W rozpoznawanej sprawie postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przed dniem 5 lutego 2005 r., tj. przed dniem wejścia w życie wspomnianej wyżej ustawy. Możliwość zaskarżenia postanowienia z dnia 11 marca powinna być zatem oceniona na podstawie przepisów dotychczasowych. Zgodnie zaś z art. 775¹ § 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 5 lutego 2005 r. na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie przysądzenia własności nieruchomości w postępowaniu egzekucyjnym przysługiwała kasacja.

W judykaturze utrwalone zostało także stanowisko, że wskazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, że w sprawie nie przysługiwała skarga kasacyjna nie stanowi należytego spełnienia wymogu wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ k.p.c.